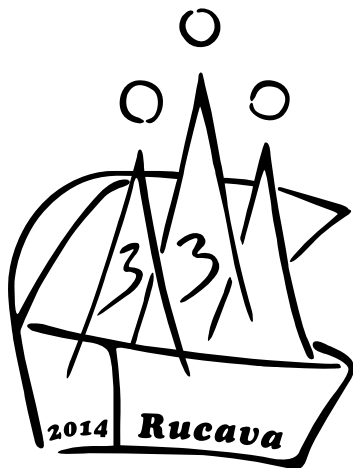

PASAULES LATVIEŠU 3X3 SAIETS RUCAVĀ

PŪRALĀDE

Trešdiena, 2014. gada 16. jūlijs

Zem kokiem dzintara putekļos

Pirmais dalībnieks darba ciklu sāk ar dzintara gabaliņa slīpēšanu uz aparāta, pēc tam aparāts nonāk pie nākamā, bet pirmais, izmantojot dažādu raupjumu smilšpapirus, turpina slīpēšanu ar rokām. Nākamais posms ir pulēšana, kas notiek pie aparāta, kura birstes iesmērēšanai meistare jau gadiem lieto pašgatavotu pastu no krīta, parafina un dzintara putekļiem.

Kopā kniepkēna izgatavošanai katram jāapstrādā 14 gabali, no tiem izveidojot dažādas formas. Kniepkēns, kas Rucavas sievu goda tērpā satur kopā apkakli kā kņope, ir Rucavas tradicionālā kultūras mantojuma spilgtākais simbols. Tas atainots arī novada ģerbonī.

Kniepkēna formu variācijās ieraugāma gan Saule, gan zvaigznes un Mēness. ♦

Laura Bīteniece

Dzintara ievirze notiek pie meistares Guntas Vecpils, kura ar dzintaru nodarbojas jau 49 gadus. Meistare dzintaram pievērsusies nejauši, braukdama draudzenei līdzī uz iestājekšāmeniem Liepājas lietišķajā vidusskolā. Beigusi metāla un dzintara apstrādes nodaļu, pēc tam 27 gadus nostrādājusi Liepājas Daiļradē.

Dalībnieki ērti iekārtojas Drāznieku pagalmā. Tur starp botāniskām bagātībām var gan ar sunīti, kaķīti paspēlēties (abi dzintara krāsā – rudi!), gan vairākas šūpoles izmēģināt.

Tomēr laika nav daudz, un neviens neatpūšas. Sākumā Gunta smējās, ka cilvēkus ar gaidāmo darbu nobaidījusi, jo no 15 dalībniekiem ieradušies vien 5. Tomēr beigās tiek nospriests, ka labi vien ir – visiem tāpat jāstrādā ciklos, un steigties tomēr nevar. Jābūt precīziem, jo dzintars ir vērtīgs materiāls, un uzmanīgiem, jo vērtīgi ir arī veseli pirksti.

DIENAS PLĀNS

Rīt, 17. jūlijā

Kas grib manu pūru slēgt,

Lai nes vēsti māmiņai:

Pie māmiņas atslēdzīņa

Cala jostas galiņā.

8:00 – 8:45 Rīta cēliens- celšanās,
putnu klausīšanās, pastaigas dabā,
vingrošana, meditācija

9:00 – 9:30 Brokastis

9:40 – 10:10 3x3 TV

10:15-12:45 Rīta ievirzes

13:00-14:30 Pusdienas

14:00-18:00 Ekskursija

18:00- 19:00 Austras Pumpures un
Austrasbērnu koncerts

19:00-20:00 Vakariņas

20:15-21:15 Svecīšu dievkalpojums
(baznīcā); RTU Jauktais koris "Vivere"-
diriģents G. Ceplinieks, kormeistare
I. Krēvele, koncertmeistare Z. Gudrā-
Dreimane (baznīcā)

21:15-21:30 Vakara dziesma un vakara
pasaciņa

21:30-22:00 Orientēšanās naktstrasīte
(skolas priekšā)

Livara Jankovska dzejas vakars (skolas
3. st. zālē)

22:30 - ... Nikšana

SVEICAM

Sveicam jubilārus!

Prieku, laimi, mīlestību un veselību
no sirds vēlam šodienas jubilāriem – viņa
darīšanas ievirzes vadītājam **Linardam
Libertam, Vēsmai Vasarai un Aijai Livai**
un vārda dienas gaviļniecēm – **Esterei
Viksniņai, Esterei Karlinai Šulcai,**
**Esterei Penkei un Elzai Hermīnei
Cekulei!** ♦

PAZIŅOJUMS

Dosimies ekskursijās

Lūdzu pierakstieties ekskursijām līdz
ceturtdienas brokastlaikam! Saraksts –
pie ziņojumu dēļa.

Radošo sajūtu darbnīcas

dalībnieki rīt, 17. jūlijā pl. 10.15 do-
sies mellenēs, tādēļ vecākiem jā sagādā
bērniem tam piemērots apģērbs!

Saieta krekli

Infocentrā ir pieejami 3x3 dažāda lie-
luma T krekli sievietēm, cena – 7 eiro. ♦

ZOLĪTE

Šovakar –
zoles fināls

Zoles turnīra finālisti ir Kaspars
Zakulis, Kaspars Rāzna un Baiba Krūmi-
ņa. Zoles turnīra fināls notiks šovakar
(trešdien) nīkšanas laikā (ap 23.00) ka-
fejnīcā. Visi līdzjutēji un atbalstītāji laipni
aicināti sekot līdzi spēlei un atbalstīt sa-
vējos. Kārtis būs pieejamas arī citiem. Ja
kāds gribēs spēlēt – varēs. ♦

STATISTIKA

Saskaitīts!

Saietā ir dalībnieki no 13 valstīm
(ieskaitot Latviju); no Rucavas no-
vada – 112, atbraucēji – 262.

Atbraucēju vecums: trīs bērni ir jau-
nāki par diviem gadiem, 10 mazajiem – 2
gadi, 3 – 3 g., 8 – 4 g., 10 – 5 g., 8 – 6 g.,
13 – 7 g., 9 – 8 g., 12 – 9 g., 3 – 10 g.,
3 – 11 g., 6 – 12 g., 5 – 13 g., 5 – 14 g.,
1 – 15 g., 4 – 16 g., 4 – 17 g., 17 – 18-25 g.,
35 – 26-35 g., 47 – 36-45 g., 33 – 46-55 g.,
8 – 56-65 g. Vecāki par 65 gadiem ir
13 dalībnieki.

Jaunākais dalībnieks ir pērn 16. aprīlī
dzimušais Kalle Etkins, vecākais – Ādolfs
Avens (kurš, kā zināms, savu vecumu ne-
atklāj).

Saietā ir meitene Elza Hermīne, kas
dzimusi 11.11. 2011.

Populārākie meiteņu vārdi – Dace
(septiņas!), Ieva (arī 7) un Elza (6). Pui-
šiem – Kārlis (4) un Pēteris (4). Saietā no
103 vīriešiem ir tikai trīs Jāņi.

Ir smuka tautasdziesma:

*Jāņos gāju, Pēteros, sev arāja meklēdama:
Ja Jāniša nedabūju, tad dabūju Pēteri,
Ja Pētera nedabūju, tad dabūju Jēkabu,
Ja Jēkaba nedabūju, tad dabūju Labrenci.
Ja Labrenča nedabūju, tad dabūju Bērtulīti,
Ja Bērtuļa nedabūju, tad dabūju Miķelīti.
Ja Miķeļa nedabūju, tad dabūju Andrejiņu,
Ja Andreja nedabūju, tad man vairsi nevajaga,
Tad man vairs(i) nevajaga līdz citiem Jānišiem;*

– te saietā jaunā meita dziedātāja
varētu izvēlēties kādu no 3 Jāņiem, 4 Pē-
teriem vai 1 Jēkabu, bet pēc tam varētu
vairs i nemeklēt, jo ne Labrenča, ne Bērtu-
ļa, ne Miķeļa, ne Andreja pie mums nav. ♦

Dace Miežite

Mazgājies droši, ziepju nepietrūks!

Jūti, kā smaržo ziepes pie ūdens krāniem? Mazgājies droši, ziepju nepietrūks, jo
tās 3x3 Rucavas (un arī Smiltenes) saietam uzdāvinājusi SIA "Stenders".

Nometnes dalībniece Ilze Cekule ir pieredzējusi labdarības organizāciju darbiniece
– viņa strādājusi gan palīdzesim.lv, gan Carnikavas invalīdu biedrībā. Izmantojot savu
kuplo pieredzi, Ilze izdevies piesaistīt vairākus atbalstītājus arī šī gada 3x3 saietiem.
Jau pieminētais "Stenders" ziedojis vairāk nekā 100 kilogramus ziepju, "Gritte" – tuale-
tes papīru, bet "Ķekavas avots" – ūdeni. Nu, vai nav labi ļaudis, ko? Lietosim un teik-
sim paldies, paldies par devumiņu! ♦

3x3 ģimenes

Māris, Ina, Estere, Pēteris un Kārlis Viksniņi no Rīgas 3x3 saietā ir pirmoreiz. Ina stāsta, ka piedalīties 3x3 viņi gribējuši jau sen, bet atlikuši to, kamēr bērni paaugsties. Nu jaunākajam puikam ir četri gadi, no klēpja ārā – tā tad paaudzies. Divi vecākie bērni Inai dzimuši precīzi ar gada starpību – vienā un tai pašā dienā. Nu bērni paaugušies, un Viksniņi ir te. Ina ir pasniedzēja LU P.Stradiņa Medicīnas koledžā, savukārt Māris pēc profesijas ir acu ārsts. Tad nodarbojies ar medicīnas iekārtu tirdzniecību, bet pašlaik ir jauna darba meklējumos. Ina atzīst – saiets ir tāds, kādu viņa bija gaidījusi: te katram ir sava nodarbe, un var tikai pabrīnīties, cik daudz darba ieguldīts, lai visu saietā notiekošo sakārtotu vienotā ritmā. “Tomēr būt visai ģimenei kopā saietā – tas ir pilnīgi citādāk nekā ikdienā. Mājās viss ir jāsaorganizē pašam, te tas jau ir izdarīts, tikai jālaujas un jāņem pretī. Izbauda to!” Vēl Ina ir pārsteigta, cik daudz nometnē ir Viksniņi! Pārsteigums ir arī uzvārds Dubinski. Māra krustmāte ir Dubinska, un viņi nezinājuši nevienu citu ar šādu uzvārdu. Atbrauc uz Rucavas saietu, un ir!

Kubliņa Evita kopā ar vīru Gati un bērniem Alinu un Matisu

uz Rucavu atbraukuši no Ikšķiles. “Tā ir lieliska iespēja sajūst ģimenes kopību un spēku,” saka Evita. Viņa ļoti grib bērniem mācīt latvisko, un 3x3 neapšaubāmi ir latviskuma esence. Kopš iepriekšējā 3x3 saieta Neretā Evita jutusi – jā, tas bijis to vērts. Pēc latviskumā pavadītās nedēļas viņi daudz vairāk kopā dziedājuši, īpaši spēka dziesmas, arī Jāņus svinējuši latviski. Kubliņiem ir divi bērni, bet Evita nesaika nē trešajam. Tikai viņai esot daudz kas jāsakārto sevi – jāklūst vēl labākai. Tādēļ tieši laikā un vietā viņai šķiet satikšanās ar spēka avotu ievirzes vadītāju levu Ančevsku.

Jau ceturto gadu pēc kārtas uz 3x3 saietu dodas **Lilita Blumberga kopā ar meitu Agnesi Gustmani un viņas bērniem Line Marie un Janus Jakobs**. Vecmāmiņa Lilita ir no Rīgas, bet Agnese ar bērniem uz 3x3 dodas no tālienes.

Tā nu ir sagadījies, ka ik gadu Agnesei uz dalībnieka kartes norādīta cita valsts, no kuras viņa ieradusies. Viņa smaida: “Jā, ir bijusi Vācija, Anglija, Libāna, bet tagad – Apvienotie arābu emirāti. Par Angliju neko nevaru pateikti – vienkārši vārda kartiņa bija kļūdaini nodrukāta, bet par pārējām trim valstīm – taisnība.” Agnese ilgus gadus dzīvojusi Vācijā, bet līdz ar vīra darba gaitām uzņēmumā Philips dzīvesvietas mainītas. Jaunībā sporta gaitu dēļ arī nācies pavadīt daudz laika ārpus Latvijas – Agnese ir tenisiste, viņa pārstāvēja Latviju 1992. gada Olimpiskajās spēlēs Barselonā. Ar katru gadu arvien vairāk Agnese izjūt vēlmi vismaz uz brīdi būt te. “Ši ir mana patiesība,” viņa saka. 3x3 saietu viņas ģimenei ir pamata sajūšanai zem kājām. Tam, lai zinātu, ka ir uz pasaules vieta, kur viss ir pa īstam, tādēļ viņi te atgriežas un atkal skatu uz dzīvi sāk no Latvijas.

Ieva Rise kopā ar meitām Maiju Kristīni un Ēriku Laimu jau piekto vasaru dodas uz 3x3 saietiem. Pirmais no tiem bija Mazsalaca 2010.gadā. Ieva nesen bija izšķīrusies ar vīru un vajadzēja saplānot, kā kopā ar meitām pavadīt vasaru. Ieva izvēlējās Latviju. Viņa ir dzimusi Cēsis, pēc vidusskolas beigšanas aizbraukusi uz Norvēģiju mācīties un tur arī palikusi. Nu Ieva strādā advokātu birojā, ir advokāte un pārstāv aizstāvam gan krimināllietās,

gan ģimenes un darba lietās, gan nedaudz arī komercietībās. Ieva stāsta, ka liels bijis viņas pārsteigums un prieks, kad politikas ievirzē viņa satikusies ar Igoru Stepanovu, kas ir advokāts Krievijā. “Sākumā braucu uz vienu 3x3 saietu, bet tad – uz abiem saietiem ik vasaru, jo sapratu, ka tā manas meitas daudz labāk iemācās latviešu valodu. Pirmajā nedēļā viņas iejūtas, un tad jau iedzīvojas.”

Lolita Lūse

BILDĒS

Rucavas brīvais mikrofons

Rīdziniecei Elzai Zakulei ir deviņi gadi, viņa mācās mūzikas skolā un izpildīja dziesmu "Alises iela".

Uz skatuves Gustavs un Pauline Krūmiņa, dziedot par maziem putniņiem, kam dziedāt māka.

Divi vilki – Jānis Atis Krūmiņš un Gundars Kalniņš dzied par Kurzemes upi Ventu.

Rūta Rāzna spēlēja flautu, viņas izvēlētais skaņdarbs "Čučī, mana līgaviņa".

Rihards Zakulis spēlēja mutes harmonikas un bītoja. To darīt viņš iemācījies ar interneta starpniecību. Atliek vien yotube ierakstīt "beatbox harmonica", un aiziet!

Kārlis Krūmiņš un Audris Ločmelis atgādina 2001.gada 3x3 Rucavas saietā tapušo dziesmu "Koklē, Andža".

Grieta Zvigule. Klāra Sidoroviča, Larss Liberts un Alina Kubliņa no Ikšķiles Brīvās skolas dzied "Māte gāja klēti".

Alisei Liepai ir seši gadi, viņa pošas mācīties mūzikas skolā, tādēļ priekšnesumā spēlēja klavieres.

Tētis, mūziķis, galdnieks un dārznieks Kārlis Briedis vārdus dziesmai beidzis sacerēt tikai pēc vakariņām.

Sešgadīgais Ernests Valbahs no Ķekavas dziedāja par pieciem maziem kukaiņiem.

"Laipotāji" – Pēteris Reiters, Audris Ločmelis un Edgars Zilberts dzied: "Tēvu tēvi lapas meta..."

Anna&Co – māsa Anna Krūmiņa no Maiami un Mētra Krūmiņa no Rīgas, dziedot "Āvu, āvu baltas kājas".

Kārlis Neiburgs mācās Rīdzes pamatskolā un viņa hobijs ir ģitārspēle. Kārlis bija izvēlējies Livu reper-tuāra dziesmu "Svētēlis".

Adrianam Zeidmanim ir 12 gadi, viņš ir no Ventspils un ar akustisko ģitāru spēlēja smeldzīgu romanci.

Grupa PK2 (leva Ploriņa, Baiba Krūmiņa un Egija Krūmiņa) dzied "Timsiņš gōja".

Septiņgadīgā Elfrida dzied par blēņām, rādot gan pigas, gan snīpi.

Lūk, "4 labie" – Kārlis Krūmiņš, Liena Trumpika, Inese Krūmiņa un Dace Mieziņa dzied par kumeliņu, kam tik garas kājas, ka visam tiek pāri.

Rīdziniekam Ralfam Kažokam ir septiņi gadi, viņš visiem dziesmā paziņoja, ka ir puika numur viens.

Estere Viksniņa no Rīgas saka: "Esmu gudra, smuka un piesardzīga." Viņas izvēlētā dziesma "Klusēšanas zelts".

Divgadniece Elza Hermine-Cekule no Rīgas dziedāja par savu kaķīti.

Kaiva un Dāvis Dāvids Desmitnieki izpildīja Renāra Kaupera dziesmu "Mana dziesma".

IEVIRZES

Tik vienkārši: $l + 1/3l + 20\text{cm} + 30\text{cm}$

Pastāstīšu, kā man klājas celu jostu aušana pie Dinas Treides. Celu jostu aušana ir ļoti praktiska iemaņa, jo katrai meitai un sievai, kura sapņo par savu tautastērpu, noteikti būs nepieciešama kāda bārkstis greznajā tērpā, kas jāsacelo (cels – tas pats arī, kas saukts par galdiņu). Un bez jostas jau pats par sevi neiztikt, jo kas tad saturēs kopā brunčus? Pirmais mulsums, ko rada ļoti matemātisks un shematisks celošanas iemaņu izskaidrojums, noteikti nomierina vien matemātiķes, grāmatvedes vai citas eksakti domājošas meitenes. Tām, kas ar matemātiku nav uz Tu, sākas neliela panika un dūmu kūpēšana no ausīm. Bet tas ir tikai sākums. Kad praktiski jau izmēģināts izvēlēta raksta krāsojums rūtiņās (to spēj pat bērni!) un priekšā stāv formula $l + 1/3l + 20\text{cm} + 30\text{cm}$, tad raizū

vairs nav, un viens audējs-iesācējs spēj gan nomērīt vajadzīgo diegu mēru, gan sākt vērt diegus. Bet... grūtākais esot sākt, pēc tam būšot daudz vieglāk – tā pirmajā celošanas dienā mierina pieredzējušās kolē-

ģes, kas, starp citu, visas ir ar ciparos virzītu domāšanu. Nu kaut nu tā būtu...

P.S. Pēc nākamās nodarbības viss patiešām bija daudz vienkāršāk. Aust celaines ir viegli un priecīgi. Tāds āķis lūpā! ♦

Tina Sidoroviča

Vīns sākas ar rūgstokli

Vasaras vidus, kad nogatavojušās ogas, ir īstais laiks sākt raudzēt vīnu, ko varēs izbaudīt ziemā. Vīna darišanas ievirzi vada Linards Liberts (starp citu, diplomēts politologs), kurš šodien svin dzimšanas dienu.

Kad Linardam vaicāju, ko dara ievirzes dalībnieki un vai viņiem jābūt ar priekšzināšanām pārtikas tehnoloģijā, viņš teica, ka vīnu var iemācīties darīt jebkurš. Ievirzē ir gan rīdžinieki, gan daudzi rucavnieki, kuriem pašlaik dārzos ieņākušās ogas un rudenī būs arī āboli un plūmes. Linards saka:

– Pirmdien stāstīju, ko es daru ar bērzu sulām, un visiem iedevu pagaršot svaigu sulu, kas pavasarī sasaldēta un tagad atkausēta. Viņi uzzināja, kā top "Libertu bērzu sulas un vīns". Otrdien devāmies izbraukuma ekskursijā pie ļoti pazīstama bioloģiskā zemnieka Eglona Brūna, kurš izvadāja pa savu četrus hektārus lielo saimniecību, rādīja ābeļdārzu...

...un stāsti par cienāšanu ar Eglona zemeņu sidru jau aplidojuši visu nometni.

– Šodien no rucavnieces atnestajām upenēm gatavotajam rūgstoklim jau

līdz sestdienai jāsāk "strādāt". Rūgstoklis ir vīna materiāla bāze.

Es cilvēkiem stāstu par latviešu pašu darinātajiem vīniem un saku – būtu taču labi, ja 18. novembrī vai Ziemassvētkos, vai Jauno gadu svinot, izbaudītu dzērienus, kas mūs enerģētiski uzlādē. Jo ogās, ābolos, bērzu sulās ir šeit mūsu zemes iedotā enerģija, un, kad gribam sevi emocionāli pacelt, šī enerģija mūsos akumulējas daudz vairāk nekā vienkārši dzerot kādu svešzemju dzērienu. Tieši no paša darinātā vīna daudz vairāk gūstam prieku dzīvot, strādāt, mīlēt. Vīna pamatfunkcija ir cilvēku iepriecināt (pretstatā stiprākiem brūvējumiem, ko dzer, lai noreibtu).

Es 3x3 saietā vīna ievirzi pirmo reizi vadīju pirms trim gadiem un viens toreizējais dalībnieks tagad jau pats ir pazīstams Tērvetes puses vīndaris. Viņš ražo vīnu no ērkšķogām, stāda savā dārzā jaunus ērkšķogu krūmus un šim hobijsam velta arvien vairāk laika.

– Dažkārt cilvēki izdomā vīnu raudzēt no ierūgušām zaptēm, bet ...

– Nē, vīnam, tieši tāpat kā ievārījumam, vajadzīgas vislabākās, vissvaigākās ogas un augļi. ♦

Dace Kokareviča

KONCERTS

Pilnas saujas latvju danču

Otrdienas vakarā Rucavas estrādē bija gan deļotāju, gan skatītāju pilna. Te saietā dalībniekiem par prieku bija satikušies trīs deļu kolektīvi. Kapsēdes "Dzirnaviņas" ar vadītāju Intu Blumbahu, Vecpils kolektīvs Lāsīte ar vadītāju Sandru Blumbahu un tautas deļu ansamblis "Rucavietis", ko arī vada Sandra Blumbaha. Koncerts bija fragments no krietni lielāka notikuma – "Rucavieša" jubilejas koncerta. ♦

Lolita Lūse

DANČI

Pirmais zaglis

Otrdienas vakarā dančos tika izdeļots pirmais zaglis Rucavas 3x3 saietā. No puišiem pēdējais palika Ingus Krūmiņš, Gints Malzubris un izvairīga daiļava. Viņai vajadzēja padoties ķērājam, bet meitene izvairījās un viņu neķert nevedās nevienam no zagļiem, tādēļ arī īsto uzvarētāju noskaidrot neizdevās. Tomēr tā jau nu nebija, ka meitene palika bez uzvaras deļas – valsi viņa deļoja ar Edžu Krūmiņu. ♦

Lolita Lūse

SAIETA SIMBOLS

Pūra lādē Dieva zīme

Ko redzam Rucavas 3x3 logo? Emblēmas autors Ilgvars Zāraks (viņš kopā ar sievu Marinu ir šajā nometnē, abi vada metālkalšanas ievirzi) saka, ka sadarbība ar Inesi Krūmiņu esot jau kopš Ērgļu 3x3. Arī tur emblēmas autors bijis Ilgvars: "Tāpat kā šeit, arī citur esmu pamatā lici Dieva zīmi. To var tulkot dažādi – šī zīme ataino gan ģimeni, gan, piemēram, Dievu, Jāni un Miķeli." Ilgvars norāda, ka šī zīme sastopama senajās baltu rotās. Savienojuma vieta starp trijniekiem

ir izaugusi no Dieva zīmes, savukārt tas viss kopā atrodas pūra lādē, kas saskan ar nometnes tēmu. "Manis veidotās 3x3 emblēmas ir stilistiski līdzīgas, tas ir mans rokraksts," stāsta Ilgvars.

Viņš jau kopš deviņu gadu vecuma aizraujas ar ex libris, grafiku un linogriezumiem. Par ļoti iedvesmojošām sauc kara laikā un ap to izdotās vecās grāmatas ar ilustrācijām – Dons Kihots, Kapteiņa Granta bērni, Tils Pūcesspiegelis. ♦

Laura Bitiniece

KOPREFERĀTS

Laimes meklētājs Laimē

Vai zinājat, ka tālajā Dienvidamerikā Venecuēlas džungļos urdz Gauja, Venta un Ogre? Un vai zinājat, ka pasaules augstākais ūdenskritums – Anhels (15 reizes augstāks par Niagāras ūdenskritumu) atrodas tieši uz Gaujas? Par to atbildīgs vistiešākajā veidā ir latvietis Aleksandrs Laimē. Avantūrists, zelta un piedzīvojumu meklētājs, pasaulē pazīstams arī kā ģeogrāfs un mistiķis. Viņš pirmais izmēģināja Anhelu un pirmais arī uzkāpa uz vairāk nekā kilometru augstās plakankalnes un iezīmēja kartēs ūdenskrituma izteku un visu plakankalnes karti.

Šī vieta iedvesmoja seru Arturu Konanu Doilu 1912. gadā sarakstīt romānu "Zudusi pasaule" – fantastisku stāstu par ekspedīciju, kas plakankalnes augšienē sastop dinozaurus un pterodaktilus. Aleksandra Laimes atklājumi patiešām apstiprināja, ka Konana Doila romānam ir savs reālais pamats.

Tā saietā dalībniekiem emocionāli stāstīja ceļotāja Kaiva Desmitniece. Un aicināja nometnes dalībniekus nākamajā ceļojumā uz Venecuēlu līdzī. Kas nemaz ilgi nav jāgaida – šīgada decembrī. ♦

Gundega Kalendra

PAVISAM NOPIETŅI

Siliņš Rucavā IV

Vakardiena bija pilna notikumiem. Sāksim ar ēšanas ievirzi. Biju nolēmis, sekojot Purciema rekomendācijai, pusdienot Zvanītājos. Viņa tur bija strēbusi zupu un sacīja, ka viss bijis ēdams. Es pie sevis nospriedu, ka, ja arī ēdamais nebūs labāks kā 3x3 gatavotais, tad vismaz būs tuvāk Porūzim (mana istaba Saktā). Es tur vergoju katru dienu līdz pulkstens diviem pēcpusdienā, kad jāiesniedz raksti Pūralādei, citādi Kokareviča māmiņa stāvēs ar bomi pie manām namdurvīm.

Un tā es aizvakar ierados Zvanītājos, notiesāju pasniegtos trīs ēdienus, pierakstījos uz nedēļu ēdēju sarakstā un samaksāju 10 euro. Pusdienu laiks no 12.00 līdz 16.00. Labu apetīti!

Vakardien plkst.14.00 esmu atkal ar labu apetīti klāt, bet parādes durvis ir ciet. Mani ielaiž pa ķēķa durvīm un informē, ka zupa izēsta jau ap vieniem. Es varot dabūt kafiju (divas krūzes), divas šķēlītes siera, maizi, sviestu, bļodu ar medu un viss.

Es neesmu sevišķi zinīgs kulinārās lietās, bet gribējās jautāt, kāpēc zupu nevar uzvārit no jauna? Neprasīju – mute bija pilna ar medu.

Kad pārados mājās no Lietuvas, Brīvais mikrofons jau gāja pilnā sparā. Vai es dzirdu sakām: Ha, ha, ha, Siliņš bijis apmaldījies!

Nekas tamlīdzīgs. Ja esat beiguši zirgoties, es turpināšu.

Latvijas seno laiku ādas apavu speciāliste Agrita Krieviņa (turpmāk dēvēta par Purciemu vai Puru, jo dzīvo Purciemā) meklēja Rucavā darinātās pastalas ar "rozīti" purngalā. Pastalu meklēšanas ekspedīcijā piedalījās rucavnieks Imants Pričins, viņa automašīna, Purs un Pūralādes reporteris manā personā.

Bija zināms, ka pastalas jaunībā darinājis Jānis Pērkons. Braucam turp. Vilšanās. Jā, esot vienu pāri darinājis, kā nu mācējis. Neesot meistars. Pastalas nav saglabājušās. Imants sakās kaut kur "rucavenes" redzējis karājamies pie sienas, bet kur? Sākas zvanīšana pa diviem telefoniem. Zvana Ernestam, zvana Miķelim, zvana diviem Jāņiem utt. Beidzot-hip-hip-urrā!

Pastalas atrodas Šventajā! Zirgos! Prom uz Leišmali! Pa ceļam nopērkam melno balzāmu, ar ko ieelļot sarunas. Mums ar Puru nav līdzī pasēs – tās atrodas Krievijas sūtniecībā. Ja būs kontrole, būs mēsli. Bet, kas neriskēs, tas nenesīs to goda kroni debesīs! Avanti!

Laimīgi nonākam Šventajā pie Miķeļa Balčus. Tik tiešām viņš izvelk no vāgūža 7 pastalas – vecas, caurumainas, bet rucavenes. Purs ir ekstāzē. Fotografē, zīmē, pieraksta. Vienu pastalu uz goda vārdu saimnieks viņai atļauj paņemt līdzi.

Paldies, paldies! Atpakaļ uz Rucavu. Punkts.

Pūralādē Nr. 3, beidzamā lapā redzams Ansis Bogustovs stāvam kaktā. Spiegs?! Kaut ko tādu var sagudrot tikai sievišķis. Lolitiņ, uzprasi vīriešiem, ko viņš tur jau ir beidzis darīt, dara vai gatavojas darīt!

Nīkšanā, pateicoties vienai no Rucavas sievām, bija varena dziedāšana. Man blakus sēd Aldis Bitinieks. Prasu, kādā ievirzē viņš darbojas? Esot pie kalējiem. Izkalis pudeļu taisāmo. Es saku, ka tāds daikts var būt dikti noderīgs un ka man arī tāds noderētu. Viņš izvelk no kabatas garu dzelzs gabalu ar āķveidīgiem galiem. Pudeļtaisāmais garāks par pašu pudeli!

Lai popularizētu savu grāmatu AT-SKATĪTIES, PASMAIDĪT, kas patlaban atrodas izdevniecībā Zvaigzne, es piektdien stāstīšu humorīgākos piedzīvojumus no manas bērnības. ♦

U.

NĪKŠANĀ

Nīkšanā ēd balto sviestu

Kas nebija otrdien vakarā nīkšanā, lai tagadiņ kož, kurā pirkstā grib. Pirmkārt, galdos bija pilni šķīvji baltā sviesta – gan ar lociņiem, gan dillēm, un pilns grozs maizes rīku – gan rudzu, gan saldskābās. Gāja lustīgi. Uzreiz pēc atgriešanās no Brīvā mikrofona nīkšanas telpas galda galā žirgtas kā rozes rīta rasā sēdēja četras sievas no Rucavas etnogrāfiskā ansambļa. Skolas direktore Liena vienubrīd pat paķēra alus pudeles. Nē, nē, dzert nedzēra, bet pūta pudeļu kakliņos valša ritmā, kamēr nīcēji dziedāja Silavas valsi. Bet tad sākās tādas kreftīgākas dziesmas. Rucavnieces mācīja dziesmu, kas jādied tad, kad galdi pēc ilgiem mielastiem jau nolaistīti un kļuvuši lipīgi. Tad nu visi sita ar plaukstām pa galdu un dziedāja līdz: "Uh, uh, uh-uh-uh!". Siliņš jau iemēģināja balsi šodienas ziņģu vakaram, bet spieda ausis ciet, kad pie savām dziesmām kērās rucavnieces. Viņas aprāvās pusdziesmā, bet tad Tomašūns un Ādolfs Avens pienesā sievām alu, lai turpina vien. Šovakar noteikti nāc uz nīkšanu. Būšot gan Siliņa un Tomašūna ziņģu vakars, gan atkal Rucavas sievas. ♦

Pierakstījusi Lolita Lūse

PATIESI

Krūmiņu bumbiņas

Otrdien tūliņ pēc avīzes iznākšanas saietā saimniece Krūmiņa Inese pareizi nostādītā balsī iesniedza Pūralādei publisku protestu par divām rupjām kļūdām avīzes pirmajā lappusē. Rakstā par ģimeņu stafetēm bija teikums: "Viens no komandas paņem bļodu un skrien aiz krūmiņiem salasīt krāsainas bumbas." Pirmkārt, kāpēc Krūmiņi esot ar mazo burtu un otrkārt, aiz viņiem neesot nekādu krāsainu bumbiņu – tādas, lūk, kļūdas. Inesīt, saulīt, nepukojies velti. Ar vārdu "krūmiņi" bija domāti skolas apstādījumi, bet par krāsainajām bumbiņām gan domājiet paši. Kas zina, ir vērts skatīties ne tikai uz priekšu, bet arī aiz muguras. ♦

Pierakstījusi Lolita Lūse

"Pūralādes" redakcija:

Dace Kokareviča (redaktore), Lolita Lūse, Uldis Siliņš, Laura Bitiniece, Gundega Kalendra (maketētāja), Baiba Krūmiņa (fotogrāfe), Laura Skušķe

Sūti interesantus foto mirkļus, stāstus vai jokus – tālr. 25901229 (Dace) vai gundega@artekoms.lv

Paldies:

KULTURĀL V